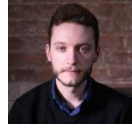

اشرف غنی: چه گونه یک رئیس جمهور ساخته شد؟

بن نورتن

ترجمه‌ی علی اورنگ

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

چه‌گونه مؤسسات نخبه‌ی آمریکایی اشرف غنی رئیس‌جمهور نولیبرال افغانستان را، که ۱۶۹ میلیون دلار از کشورش دزدید، به‌وجود آوردند.

اشرف غنی رئیس‌جمهور سرسپرده‌ی افغانستان، قبل از این که ۱۶۹ میلیون دلار را بدزد و با رسوایی از کشور فروشکسته‌اش فرار کند، در دانشگاه‌های نخبه‌ی آمریکا شکل گرفت، به او تابعیت آمریکایی داده شد، در بانک جهانی در زمینه‌ی اقتصاد نولیبرالی تربیت یافت، در رسانه‌ها به‌عنوان تکنوکرات «فسادناپذیر» تجلیل شد، و اندیشکده‌های پر قدرت واشنگتن مانند شورای آتلانتیک او را مدیریت کردند، و به خاطر کتابش «بازسازی کشورهای فروشکسته» به او جوایزی داده شد.

هیچ فردی به‌جز اشرف غنی رئیس‌جمهوری افغانستان نماد فساد، جرم و جنایت، و پوسیدگی اخلاقی در مرکزیت اشغال بیست ساله افغانستان نیست.

در شرایطی که طالبان کشور او را در ماه اوت به تصرف درآورد، و با شتاب یک توپ بولینگ که به سرازیری تندى افتاده باشد به جلو حرکت می‌کرد، شهرهای زیادی را بدون شلیک حتی یک گلوله تسخیر می‌کرد، غنی با رسوایی فرار کرد.

رهبر دست‌نشانده‌ای که آمریکا از او حمایت می‌کرد ظاهراً فرارش را همراه با ۱۶۹ میلیون دلار^۱ که از خزانه‌ی مردم دزدیده بود، توأم کرد. گفته می‌شود قبل از پرواز به امارات متحده عربی، که به او پناهندگی به‌اصطلاح «بشردوستانه» داده بود، پول‌های نقد را در چهار ماشین و یک هلیکوپتر جا داده بود. البته فساد رئیس‌جمهور قبلاً افشا شده بود. برای مثال، آشکار شده بود که غنی در معاملات مشکوک^۲ با برادرش و کمپانی‌های خصوصی مربوط با ارتش آمریکا واسطه بود، به آنها اجازه‌ی بهره‌برداری از

^۱ <https://theweek.com/afghanistan/۱۰۰۳۸۷۹/afghan-president-ashraf-ghani-reportedly-fled-kabul-with-۱۶۹-million-in-cash>

^۲ <https://www.occrp.org/en/investigations/how-afghanistans-president-helped-his-brother-secure-lucrative-mining-deals-with-a-us-contractor>

ذخیره‌های تخمینی یک تریلیون دلاری^۳ مواد معدنی افغانستان داده بود. اما خروج او در آخرین لحظه از کشور بعد جدیدی از خیانت را به نمایش گذاشت.

مشاوران ارشد غنی و مقامات رسمی فوراً به مخالفانش پیوستند، ژنرال بسم‌الله، وزیر دفاع او، در توییتر با انزجار نوشت، «لعنت به مرد ثروتمند و باند همراهش، آنها دست‌های ما را از پشت بستند و سرزمین مادری را فروختند.»^۴

در حالیکه فرار تماشایی غنی استعاره‌ای قوی برای فساد اخلاقی جنگ آمریکا-ناتو در افغانستان بود و این‌که چه‌گونه تعداد انگشت‌شماری را خیلی ثروتمند کرد، در حقیقت ریشه‌ی فساد بسیار عمیق‌تر است. برجسته‌ترین و پولدارترین اندیشکده‌ها و مؤسسات علمی در آمریکا به قدرت رسیدن غنی را به‌دقت مدیریت کرده بودند.

در واقع، دولت‌های غربی و تندنویسان در رسانه‌های شرکتی رابطه‌ی واقعاً عاشقانه‌ای با اشرف غنی داشتند. او نمادی بود از صدور نولیبرالیسم به سرزمین طالبان، میلتون فریدمن افغان آنها، و شاگرد وفادار فرانسیس فوکویاما، که با افتخار متن تعریف‌آمیزی برای کتاب غنی نوشته بود.

واشنگتن از حکومت غنی در افغانستان هیجان‌زده بود چرا که در نهایت روش جدیدی برای اجرای برنامه‌ی اقتصادی آگوستو پینوشه پیدا کرد که پرداخت هزینه‌ی روابط عمومی به خاطر شکنجه و کشتار دسته‌جمعی مخالفان در استادیوم‌های ورزشی^۵ را به همراه نداشت. البته اشغال نظامی افغانستان بود که جانشین جوخه‌های مرگ، بازداشتگاه‌ها، و ترورهای با هلی‌کوپتر پینوشه شد. اما فاصله‌ی بین غنی و حامیان نواستعماری‌اش به ناتو کمک کرد که افغانستان را به‌عنوان مدل جدیدی از دموکراسی سرمایه‌داری عرضه کند، مدلی که آن را می‌توانستند به نقاط دیگر جهان سوم صادر کنند. غنی، تحصیل‌کرده‌ی آمریکا، به‌عنوان نسخه‌ی آسیایی پسران شیکاگو، عمیقاً به

^۳ <https://thegrayzone.com/۲۰۲۱/۰۸/۲۱/us-afghanistan-pullout-cia-opium-pipeline/>

^۴ https://edition.cnn.com/world/live-news/afghanistan-taliban-us-troops-intl-۰۸-۱۵-۲۱/h_۸۵۶۹e۸۶۷aae۷fa۳۲۹۱۷۵۲۴۹ab۵ad۳۸b

^۵ <https://www.independent.co.uk/news/the-pinochet-affair-i-saw-them-herded-to-their-death-i-heard-the-gunfire-as-they-died-۱۱۷۹۵۴۳.html>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

قدرت بازار آزاد معتقد بود. برای پیشبرد دیدگاه‌اش، اندیشکده‌ای تحت عنوان «مؤسسه‌ی کارآمدی دولتی»^۶ را در واشنگتن بنیان گذاشت، که شعارش «دیدگاه‌های شهروندمحوری برای دولت و بازار» بود و به‌صراحت برای تبلیغ شگفتی‌های سرمایه‌داری اختصاص داده شده بود.

او به‌روشنی دیدگاه جزمی نولیبرالی‌اش را در کتاب برنده‌ی جایزه تحت عنوان مضحک «بازسازی کشورهای فروشکسته» بیان کرد. (این کتاب قطور ۲۶۵ صفحه‌ای کلمه‌ی «بازار» را در کمال تعجب ۲۶۵ بار به‌کار می‌برد). غیر ممکن است که بتوان در طنز موضوع مبالغه کرد، در مقطعی که، او دولتی را که شخصاً ریاست می‌کرد، بلافاصله‌ی فقط چند روز بعد از خروج ارتش آمریکا درهم شکست.

از هم پاشیدگی فوری و فاجعه‌بار رژیم وابسته به آمریکا در کابل دولت‌های غربی و خبرنگاران رسانه‌های جریان اصلی را دچار سردرگمی کرد. در شرایطی که با آشفتگی در جست‌وجوی پیدا کردن افرادی برای مقصر دانستن بودند، غنی بهانه‌ی خوبی برای این کار بود.

چیزی که گفته نشد این بود که همان اعضای کشورهای ناتو و رسانه‌هایشان برای دو دهه غنی را با دست‌ودل‌بازی کامل ستایش کردند و او را به‌عنوان یک تکنوکرات شریف که شجاعانه بر علیه فساد می‌جنگید به تصویر درآوردند. آنها مدت مدیدی حامیان او بودند، اما وقتی که تاریخ مصرفش به پایان رسید به او پشت کردند، و در نهایت تصدیق کردند که او همیشه یک کلاهبردار خائن بوده است.

این تجربه‌ای آموزنده است، چرا که اشرف غنی مثال ایده‌آلی از نخبگان نولیبرالی است که امپراتوری آمریکا برای خدمت به منافع‌اش دست‌چین می‌کند، پرورش می‌دهد، و به مسند قدرت می‌گذارد.

^۶ <https://effectivestates.org/>

اجلاس ۲۰۱۶ ورشو ناتو، (از چپ به راست) مایکل فالن، وزیر دفاع انگلستان، باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا، اشرف غنی، رئیس‌جمهوری افغانستان، عبدالله عبدالله، مدیر اجرایی افغانستان، و ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو

اشرف غنی، ساخت آمریکا

نقطه‌ای وجود ندارد که در آن پایانی برای اشرف غنی و آغازی برای آمریکا باشد، جدایی این دو غیرممکن است. غنی محصول سیاسی ساخته‌ی پرافتخار آمریکاست. او در یک خانواده ثروتمند و پرنفوذ در افغانستان متولد شد. پدرش برای خانواده‌ی سلطنتی کار می‌کرد و ارتباط سیاسی‌اش قوی بود. اما غنی کشورش را در جوانی به قصد غرب ترک کرد.

در مقطع حمله‌ی اکتبر ۲۰۰۱ آمریکا به افغانستان، غنی نصف عمرش را در آمریکا گذرانده بود، جایی که در شغل خود به‌عنوان پژوهشگر و بوروکرات امپراتوری جا افتاده بود.

غنی که تا ۲۰۰۹ شهروند آمریکایی بود، فقط زمانی تصمیم گرفت از شهروندی خود بگذرد که بتواند برای ریاست‌جمهوری افغانستانی، که در اشغال آمریکا بود، خود را کاندیدا کند.

نظری بر بیوگرافی غنی نشان می‌دهد که او در ظروف آزمایشگاهی مؤسسات نخبه‌ی آمریکا پرورش یافت.

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

پرورش آمریکایی غنی وقتی که او در دبیرستانی در اورگن بود شروع شد، جایی که او در سال ۱۹۶۷ دیپلم‌اش را گرفت. از آنجا، تحصیلاتش را در دانشگاه آمریکایی بیروت ادامه داد، و به روایت نیویورک تایمز، غنی «از سواحل مدیترانه‌ای لذت برد، به کلوب‌های رقص رفت»^۷ و با همسر لبنانی تبار آمریکایی‌اش، رولا آشنا شد.

در ۱۹۷۷، غنی به آمریکا بازگشت، که در آن‌جا ۲۴ سال زندگی کرد. او فوق‌لیسانس و دکترایش را در دانشگاه نخبگان کلمبیا در نیویورک به اتمام رساند. رشته‌ی تحصیلی‌اش؟ مردم‌شناسی، رشته‌ای که به طرز وسیعی آژانس‌های جاسوسی آمریکا و پنتاگون به آن نفوذ پیدا کرده‌اند.^۸

در دهه‌ی ۱۹۸۰، غنی سریعاً کار در دانشگاه‌های برتر کالیفرنیا، برکلی، و جانز هاپکینز پیدا کرد. او همچنین پای ثابت رسانه‌ی دولتی انگلستان شد، به‌عنوان مفسر برتر برنامه‌های دری و پشتو وابسته به آژانس اطلاع‌رسانی بی بی سی شهرت پیدا کرد. در ۱۹۸۵، دولت آمریکا بورسیه‌ی باپرستیژ فولبرایت^۹ را برای تحصیل در دانشگاه‌های اسلامی پاکستان به غنی اهدا کرد.

در ۱۹۹۱، غنی تصمیم گرفت که محیط دانشگاهی را ترک کند و وارد دنیای سیاست شود. او به بانک جهانی که مؤسسه اصلی اجرای ارتدوکسی نولیبرال در اقصی نقاط جهان است، پیوست. همانطور که مایکل هودسون^{۱۰} اقتصاددان به آن اشاره کرده است، این مؤسسه به‌عنوان بازوی مجازی نظامیان آمریکا کار کرده است.^{۱۱}

^۷ <https://www.nytimes.com/2019/02/16/world/asia/afghanistan-ghani-khalilzad-stanekzai.html>

^۸ <https://read.dukeupress.edu/books/book/70/Cold-War-AnthropologyThe-CIA-the-Pentagon-and-the>

^۹ <https://eca.state.gov/fulbright/fulbright-alumni/notable-fulbrighters/heads-stategovernment>

^{۱۰} <https://thegrayzone.com/2021/05/12/new-cold-war-super-imperialism-michael-hudson/>

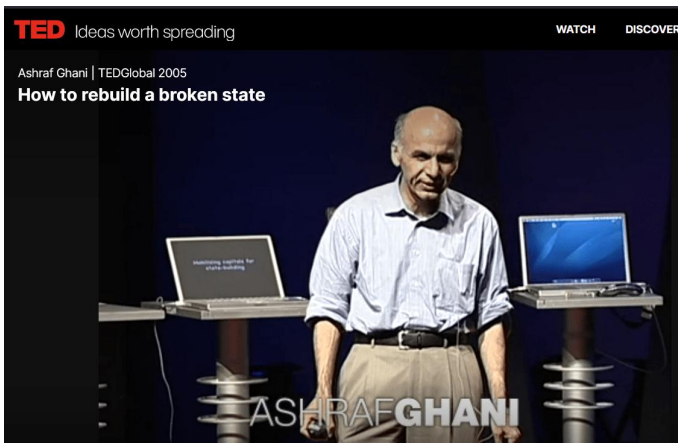
^{۱۱} <https://www.nakedcapitalism.com/2019/07/michael-hudson-discusses-the-imf-and-world-bank-partners-in-backwardness.html>

غنی در بانک جهانی به مدت یک دهه کار کرد، در این مدت ناظر اجرای برنامه‌های ویرانگر تعدیل ساختاری، اقدامات ریاضت اقتصادی، و خصوصی‌سازی انبوه، عمدتاً در جهان سوم و در شوروی سابق بود.

بعد از بازگشت غنی به افغانستان در دسامبر ۲۰۰۱، او سریعاً به عنوان وزیر اقتصاد کشور وابسته‌ای که بوسیله آمریکا در کابل به وجود آمده بود، منصوب شد. به عنوان وزیر اقتصاد تا ۲۰۰۴، و در نهایت رئیس‌جمهور از ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۱، حیل‌هایی که در بانک جهانی بسط داده بود برای تحمیل اجماع و اشنگتن روی کشورش به کار برد.

رژیمی که غنی به آمریکا کمک کرد تا به وجود بیاید به قدری کارتون‌مانه نولیبرالی بود که در آن پستی برای مقام رسمی بلندپایه‌ای تحت عنوان «مدیر اجرایی افغانستان» به وجود آمد.

در دهه‌ی ۲۰۰۰، با حمایت و اشنگتن، غنی تدریجاً به مدارج بالای سیاسی دست یافت. در ۲۰۰۵، به آرزوی سرنوشت‌ساز یک تکنوکرات دست یافت و سخنرانی فراگیری در تداک^{۱۲} ارائه کرد، به تماشاجی‌ها قول داد که «چه‌گونه یک کشور درهم‌شکسته را بازسازی کند».

^{۱۲}https://www.ted.com/talks/ashraf_ghani_how_to_rebuild_a_broken_state/transcript#t-۳۹۴۶۷۸

این سخنرانی نگاهی شفاف را به درون ذهنیات یک بوروکرات امپراتوری که بانک جهانی تربیت کرده ارائه می‌دهد. غنی بحث «پایان تاریخ» معلمش فوکویاما را تکرار و تأکید می‌کند که سرمایه‌داری تبدیل به سازمان اجتماعی غیر قابل‌رقیب در جهان شده است. سؤال دیگر این نیست که چه سیستمی یک کشور می‌خواهد، بلکه این است که «چه شکلی از سرمایه‌داری و چه نوعی از مشارکت دموکراتیک» لازم است. در یک گویش به‌سختی قابل‌فهم نولیبالیستی، غنی اعلام کرد که، «ما باید در مورد مفهوم سرمایه تجدیدنظر کنیم»، و تماشاجی‌ها را دعوت کرد به بحث برسر این که «چطور شکل‌های گوناگون سرمایه را برای پروژه‌ی کشورسازی بسیج کنیم». همان سال، به‌عنوان رئیس دانشگاه کابل، یک سخنرانی در کنفرانس شبکه‌ی عقاید اروپایی European Ideas Network Conference ارائه کرد^{۱۳} که در آن دیدگاهش را بیشتر به جهان توضیح داد.

با ستایش از «راست میانه»، غنی اعلام کرد که مؤسساتی مثل ناتو و بانک جهانی باید برای دفاع از «دموکراسی و سرمایه‌داری» تقویت شوند. او اصرار داشت که اشغال نظامی افغانستان مدلی بود که می‌توانست به‌عنوان «بخشی از تلاش‌های جهانی» به همه‌ی جهان صادر شود.

غنی، در سخنرانی‌اش، با اشتیاق اشاره‌ای به تجاربش در اجرای «شوکرمانی»^{۱۴} نولیبالی و اشنگتن در شوروی سابق کرد: «در دهه‌ی ۱۹۹۰... روسیه آماده بود که دموکراتیک و سرمایه‌داری بشود و من فکر می‌کنم که بقیه‌ی جهان در شکست آن سهیم بود. من افتخار کار کردن در روسیه را برای ۵ سال در این مدت را داشتم.»^{۱۵} غنی به کارش برای بانک جهانی در مسکو افتخار می‌کرد، در بیوگرافی رسمی‌اش^{۱۶} در وب‌سایت دولت افغانستان، او به «نقشی که مستقیماً در برنامه‌ی تعدیلی صنایع

^{۱۳} <https://effectivestates.org/publication/global-compact-or-divided-world>

^{۱۴} <https://www.thenation.com/article/archive/soviet-unions-afterlife/>

^{۱۵} <https://effectivestates.org/publication/global-compact-or-divided-world/>

^{۱۶}

https://president.gov.af/en/page/۸۲۶۲/۸۲۶۲?__cf_chl_jschl_tk__=pmd_bE.

معدن زغال روسیه»، به عبارت دیگر، خصوصی‌سازی ذخایر عظیم هیدروکربن اوراسیا، داشت، می‌بالد.

در حالی که غنی با دست‌آوردهایش در روسیه‌ی پسا شوروی خودنمایی می‌کند، یونیسف گزارشی در ۲۰۰۱ چاپ کرد که ده سال خصوصی‌سازی انبوه در روسیه‌ی اخیراً سرمایه‌داری شده باعث مرگ سرسام‌آور بیشتر از ۳.۲ میلیون نفر،^{۱۷} کاهش ۵ ساله‌ی طول عمر، و همراه با «سوء‌تغذیه‌ی بالا برای بچه‌ها، [۱۸ میلیون کودک] را به فقر مطلق کشاند.»^{۱۸} نشریه‌ی پزشکی برجسته لنست هم مطرح کرد که برنامه‌ی اقتصادی که به وسیله‌ی آمریکا به‌وجود آمد آمار مرگ‌ومیر بزرگسالان در روسیه را ۱۲.۸ درصد افزایش^{۱۸} داده است، که علت عمده‌ی آن نرخ سرسام‌آور ۵۶.۳ درصد بیکاری است که بر جامعه تحمیل شد.

با این رکورد نفرت انگیز، شاید تعجب‌آور نباشد که غنی افغانستان را با نرخ‌های فقر و فلاکت سربه فلک کشیده ترک کرد.

اشوک سو وین،^{۱۹} پژوهشگر و استاد پژوهش‌های صلح و تعارض در دانشگاه آپسالا و رئیس بخش تعاون بین‌المللی آب یونسکو، اظهار داشت که، در خلال ۲۰ سال اشغال افغانستان به‌وسیله‌ی آمریکا-ناتو، «تعداد افغان‌هایی که در فقر زندگی می‌کنند دوبرابر و مناطق زیرکشت تریاک سه‌برابر شده است. بیشتر از یک‌سوم افغان‌ها غذا ندارند، ۵۰ درصد آنها آب آشامیدنی ندارند، دوسوم آنها بدون برق هستند.»

YYsB⁹vvQ^۳FKrlhUU^۳PHp^۲VwIdclS^۵LfiY^{۱۵}m^۰sPU-۱۶۲۹۸۳۵۰۰۹-۰۰

gqNtZGzNAeWjcnBszQdR

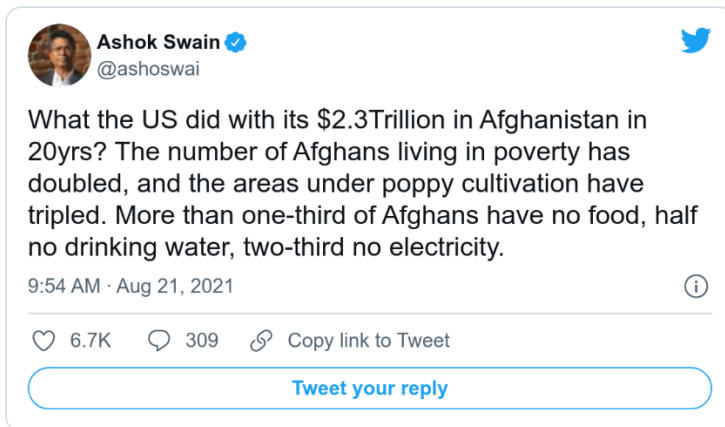
۱۷

https://www.nytimes.com/2009/01/16/world/europe/16europe.html?_r=۰&mtref=www.dailykos.com&gwh=DF۰۹۹۴E۹۹۳D۰DE۹۶۰D۱۸B۱E۹۴۲۳۶۹A۳۸&gwt=pay

^{۱۸} [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS۰۱۴۰-۶۷۳۶\(۰۹\)۶۰۰۰۵-۲/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS۰۱۴۰-۶۷۳۶(۰۹)۶۰۰۰۵-۲/fulltext)

^{۱۹} <https://twitter.com/ashoswai/status/۱۴۲۹۰۱۸۹۹۲۳۲۱۱۷۵۵۵۳>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

Tweet captured by [screenshot.guru](https://www.screenshot.guru/)

1429018992321175583

تجویز داروی بازار آزاد که رئیس‌جمهور غنی به افغانستان تحمیل کرد با همان موفقیتی توأم بود که شوک‌درمانی نولیبرالی او و همکاران بانک جهانی‌اش به پسا شوروی روسیه تحمیل کردند.

اما برنامه‌ی اقتصادی بی‌فایده‌ی غنی در به‌اصطلاح جامعه‌ی جهانی حصار مشتاقی داشت. در ۲۰۰۶، تصویر او نزد جهانیان آن‌قدر بالا رفت که به‌عنوان جانشین احتمالی کوفی عنان دبیرکل سازمان ملل ۲۰ در نظر گرفته شد. ضمناً، کشورهای عضو ناتو و بنیادهای تحت حمایت میلیاردرها پول هنگفتی در اختیار غنی گذاشتند تا اندیشکده‌ای به‌وجود بیاورد که نام آن برای همیشه با تمسخر ردیابی خواهد شد.

مدیر مهم‌ترین دولت فروشکسته، نخبگان را در مورد «بازسازی کشورهای فروشکسته» راهنمایی می‌کند

در ۲۰۰۶، غنی با اتکا به تجربه‌ی اجرای سیاست‌های «طرفداری از تجارت آزاد» از روسیه‌ی پسا شوروی تا کشور خودش مشترکاً اندیشکده‌ای با نام مؤسسه‌ی کارآمدی دولتی^{۲۱} به‌وجود آورد.

مؤسسه‌ی کارآمدی دولتی برای خودش به زبانی تبلیغ می‌کند^{۲۲} که می‌توان آن را از یک بروشور صندوق بین‌المللی پول درآورد: «ریشه‌ی کاری مؤسسه‌ی کارآمدی دولتی در برنامه‌ی بانک جهانی در اواخر دهه ۱۹۹۰ است که هدفش بهبود اجرای راهبردها و برنامه‌های کشور است. تمرکز آن روی به‌وجود آوردن ائتلاف برای بهسازی، اجرای سیاست‌های با مقیاس بزرگ، و تربیت متخصصان توسعه برای نسل بعدی است.» شعار اندیشکده: «دیدگاه‌های شهروند-محور به دولت و بازار»، تقلید مسخره‌ای از تکرار مکررات تکنوکراتیک است.

علاوه بر نقش مؤسسه‌ی کارآمدی دولتی در فشار برای رفرم‌های نولیبرالی در افغانستان، برنامه‌های شبیه به آن را در ۲۱ کشور، شامل تیمور شرقی، هائیتی، کنیا، کوزوو، نپال، سودان و اوگاندا اجرا کرده است. اندیشکده اظهار داشت که در این کشورها «چارچوبی برای درک کارکردهای دولتی و تعادل بین دولت‌ها، بازار، و مردم» به‌وجود آورده است.

مؤسسه‌ی کارآمدی دولتی، که قانوناً در واشنگتن واقع شده است، عملاً به وسیله‌ی برجسته‌ترین^{۲۳} تأمین‌کنندگان مالی جهان: دولت‌های غربی (انگلستان، آلمان، استرالیا، هلند، کانادا، نروژ، و دانمارک)؛ مؤسسات مالی بین‌المللی نخبه (بانک جهانی، سازمان همکاری‌ها و توسعه‌ی اقتصادی)؛ و سازمان‌های وابسته به نهادهای جاسوسی در غرب،

^{۲۱} <https://effectivestates.org/>

^{۲۲} <https://effectivestates.org/who-we-are/our-story/>

^{۲۳} <https://effectivestates.org/who-we-are/partners-funders/>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

بنیادهای تحت حمایت شرکت‌های میلیاردی (صندوق برادران راکفلر، بنیاد جامعه‌ی باز، بنیاد پال سینگر، و شرکت کارنیج نیویورک)؛ پشتیبانی شده است. شریک غنی در تأسیس این بنیاد، کلر لاکه‌هارت بود، هوادار بازار، بانکدار سرمایه‌گذاری سابق و همکار بانک جهانی غنی که بعداً به‌عنوان مشاور سازمان ملل برای دولت ایجاد شده به‌وسیله‌ی ناتو یعنی دولت افغانستان و عضو هیأت امنای بنیاد آسیا، تحت حمایت سیا،^{۲۴} به خدمت گرفته شد.

نظرگاه‌های شیفتگی به بازار غنی و لاکه‌هارت در شراکت سال ۲۰۰۸ بین مؤسسه‌ی کارآمدی دولتی و اندیشکده‌ی نولیبرالی همکارشان مؤسسه آسپن^{۲۵} جمع‌بندی شده است. بر اساس موافقتنامه‌شان، غنی و لاکه‌هارت «ابتکار ساختن بازار»^{۲۶} آسپن را هدایت می‌کردند، آنها اظهار کردند این ابتکار «گفت‌وگو، چارچوب، و اشتغال فعال برای حمایت از کشورها در ساختن اقتصاد مشروع مبتنی بر بازار به‌وجود می‌آورد»، و «هدف آن ایجاد زنجیره‌های ارزش و برپایی مؤسسات معتبر و زیرساخت است که به شهروندان اجازه‌ی مشارکت در منافع دنیایی که در حال جهانی شدن است، می‌دهد».

طنزنویسی که در پی تمسخر اندیشکده‌های واشنگتن است اگر درباره اندیشکده‌ای مثل مؤسسه‌ی کارآمدی دولتی بنویسد ممکن است به خاطر بدیهی بودن موضوع در معرض انتقاد قرار بگیرد.

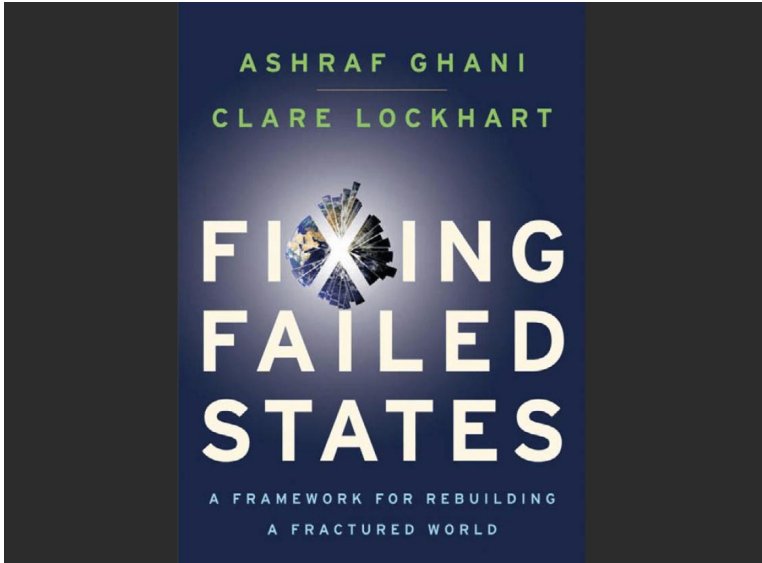
پوچی قضیه در ۲۰۰۸ به اوج رسید وقتی که غنی و لاکه‌هارت جهان‌بینی تکنوکراتیک‌شان را در کتابی تحت عنوان «بازسازی کشورهای فروشکسته: چارچوبی برای بازسازی دنیای از هم گسیخته»^{۲۷} بازگو کردند.

^{۲۴} <https://www.nytimes.com/1977/12/26/archives/worldwide-propaganda-network-built-by-the-cia-a-worldwide-network.html>

^{۲۵} https://www.aspeninstitute.org/wp-content/uploads/files/content/docs/press-center/Milestones2013_0_.pdf

^{۲۶} <https://www.aspeninstitute.org/wp-content/uploads/files/content/docs/policy-program-overview/POLICYPROGRAMOVERVIEW.PDF>

^{۲۷} <https://www.amazon.com/Fixing-Failed-States-Framework-Rebuilding/dp/0190398610>

اولین متنی که در وسط صفحه‌ی اول کتاب ظاهر می‌شود نوشته‌ای است تحسین‌آمیز از راهنمای ایدئولوژیک غنی، فرانسیس فوکویاما، صاحب‌نظری که این نوشته‌اش به بدنامی شهرت دارد: با سقوط شوروی و بلوک سوسیالیست، دنیا به «پایان تاریخ» رسیده است، و جامعه‌ی انسانی را نظام سرمایه‌داری لیبرال دموکراسی تحت رهبری واشنگتن تکمیل کرده است.

پیرو تحسین فوکویاما یک تأیید پر زرق‌وبرق از جانب اقتصاددان دست‌راستی اهل پرو هرماندو دوسوتو، نویسنده‌ی کتاب «راز سرمایه: چرا سرمایه‌داری در غرب پیروز می‌شود و در جاهای دیگر شکست می‌خورد» (لو بدهیم که دو سوتو اصرار دارد که این پیروزی به خاطر امپریالیسم نیست). این پسر شیکاگو سیاست‌های شوک‌درمانی رژیم دیکتاتوری آلبرتو فوجیموری را طراحی کرد.

سومین نوشته‌ی تحسین‌آمیز در کتاب غنی متعلق به معاون رئیس هیأت مدیره گلدمن ساکز، رابرت هورمتز بود، در آن تأکید کرد که کتاب «کاری خارق‌العاده و تحلیل‌های استثنایی باارزشی ارائه می‌دهد.»

ACCLAIM FOR FIXING FAILED STATES

"Ashraf Ghani is a practitioner turned theoretician. Drawing on his background at the World Bank and as the first post-Taliban finance minister of Afghanistan, he together with Clare Lockhart develops a comprehensive framework for understanding the problem of state-building. He argues persuasively that this will be the central challenge underpinning world order in our globalized age, and offers practical solutions for meeting it."—Francis Fukuyama, author of *State-Building: Governance and World Order in the 21st Century*

"This book is an important and timely alarm bell for the world's next crisis—and proves that no one knows more about how states function (and don't) than Ghani and Lockhart. We ignore their remedies at our peril."—Hernando de Soto, author of *The Mystery of Capital: Why Capitalism Triumphs in the West and Fails Everywhere Else*

"*Fixing Failed States* provides a brilliantly crafted and extraordinarily valuable analysis of what makes states fail and what makes them succeed. Everyone concerned about improved governance—and particularly public officials at all levels in industrialized, emerging and developing nations alike—will benefit enormously from reading this and studying the great insights it provides."—Robert Hormats, Vice Chairman of Goldman Sachs (International)

توصیه‌نامه‌ها بر کتاب اشرف غنی، «بازسازی کشورهای فروشکسته»

«بازسازی کشورهای فروشکسته» به‌طور آزردهنده‌ای خسته‌کننده است، و اساساً ۲۶۵ صفحه‌ی کتاب خلاصه می‌شود به تکرار تزیغنی: راه‌حل تمام مسائل جهان عملاً بازارهای سرمایه‌داری است، و موجودیت دولت در مدیریت و حمایت از آن بازارها خلاصه می‌شود.

در یک متن طولانی کلیشه‌ای، غنی و لاکهارت نوشتند، «ایجاد بازارهای کاری به‌عنوان مدل سازماندهی اقتصادی از طریق بهره‌برداری از نیروهای خلاق و کارآفرینی تعداد زیادی از مردم که ذی‌نفع در اقتصاد آزاد هستند، منجر به پیروزی سرمایه‌داری بر رقبایش شده است.»

خوانندگان این نوشته‌های خسته‌کننده‌ی نولیبرالی درست همان قدر می‌آموختند که نظری به جزوه‌های بانک جهانی می‌انداختند.

علاوه بر ۲۱۹ بار استفاده از واژه‌ی «بازار» (یا شبیه آن)، این کتاب ۱۵۹ بار از لغات «سرمایه‌گذاری کردن»، «سرمایه‌گذاری»، یا «سرمایه‌گذار» استفاده می‌کند. همچنین کتاب پر از متن‌هایی است که مثل ربات ناشیانه تکرار شده است مثل این

متن: «در پیش گرفتن این مسیرهای تحول احتیاج به تلاش برای غلبه بر درکی است که سرمایه‌داری را الزاماً استثمارگر می‌داند و رابطه‌ی بین دولت و شرکت‌ها را به‌طور طبیعی خصومت‌آمیز به حساب می‌آورد. دولت‌های موفق برای ایجاد ارزش برای شهروندان‌شان بین دولت و بازار مشارکت به‌وجود آورده‌اند؛ این شرکت‌ها هم از نظر مالی سودآور هستند و هم از نظر سیاسی و اجتماعی پایدار.»

غنی و لاکهارت برای تأکید بر ایدئولوژی افراطی‌شان تا آن‌جا پیش رفتند که اعلام کنند «سرمایه‌داری و فساد ناسازگار هستند». البته، غنی با فروش کشورش به کمپانی‌های آمریکایی که اعضای خانواده‌اش در آنها سرمایه‌گذاری کرده بودند، در دسترس گذاشتن انحصاری ذخایر معدنی افغانستان،^{۲۸} و فرار ناگهانی‌اش به رژیم سلطنتی خلیج (فارس) همراه با ۱۶۹ میلیون دلار پول دزدیده شده از خزانه‌ی دولت، نشان داد که چقدر این بیانیه پوچ است.

نخبگان دولتی آمریکا، این کتاب مسخره را به‌عنوان یک شاهکار ستودند. در ۲۰۱۰، «بازسازی کشورهای فروشکسته»، غنی و لاکهارت را در رتبه‌ی جذاب ۵۰ از ۱۰۰ روشنفکر برتر جهان^{۲۹} که توسط نظرسنجی مجله فارین پالیسی انجام شده بود، قرار داد. مجله‌ی معتبر «مؤسسه کارآمدی دولت» آن‌ها را به‌عنوان «بانفوذترین اندیشکده برای ساختن یک کشور در جهان» توصیف کرد.

«سیلیکون ولی» هم شیفته‌ی آنها شده بود. گوگل^{۳۰} هردو را به دفتر نیویورک‌اش دعوت کرد تا رئیس مطالب پایانی کتاب را توضیح بدهند.

^{۲۸} <https://www.occrp.org/en/investigations/how-afghanistans-president-helped-his-brother-secure-lucrative-mining-deals-with-a-us-contractor>

^{۲۹} <https://foreignpolicy.com/۲۰۱۰/۱۱/۲۸/the-fp-top-۱۰۰-global-thinkers-6/>

^{۳۰} <https://www.youtube.com/watch?v=mplebSY۹xM۴>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

کلر لاکهارت و اشرف غنی «بازسازی کشورهای فروشکسته» را در گوگل در ۲۰۰۸ ارائه می‌دهند.

شورای آتلانتیکِ ناتو غنی را پرورش می‌دهد

آنان با نمایش کتاب‌هایشان درحالی‌که مشغول کار در دفاتر اشرافی خیابان ک (خیابان لابی‌گرها و حقوق‌دانان) در واشنگتن، دی.سی بودند، توجه سیاسی و ذهنی برای ادامه‌ی اشغال بیست ساله‌ی افغانستان مهیا کردند. به نظر می‌آید که اندیشکده‌هایی که آنها را استخدام کردند جنگ را به‌عنوان یک تمدن‌سازی نواستعماری با هدف ترویج دموکراسی و روشنگری برای مردم «عقب‌افتاده» می‌دیدند. در این محیط منزوی اندیشکده‌های آمریکایی و دانشگاه‌ها با پیوندهای سیاسی بود که غنی سیاستمدار در ۲۴ سال زندگی‌اش در آمریکا از ۱۹۷۷ تا ۲۰۰۱ متولد شد. مؤسسه‌ی پر قدرت بروکینگز شیفته او شد. رئیس لیبرال-مدافع دخالت‌های نظامی پژوهش سیاست خارجی اندیشکده، مایکل اوهانلون، از او به‌عنوان «جادوگر اقتصاد»^{۳۱} ستایش کرد.

^{۳۱} <https://www.brookings.edu/opinions/picking-a-winner-in-afghanistan/>

اما در رأس سازمان‌هایی که صعود غنی را تقویت کردند شورای آتلانتیک، یعنی اندیشکده‌ی ناتو، در واشنگتن بود.

نفوذ غنی و حامیان مالی‌اش به‌روشنی با حساب رسمی توئیتر^{۳۲} او، جایی که رئیس‌جمهوری افغانستان فقط ۱۶ کاربر را فالو می‌کرد، قابل ردیابی بود. در بین دنبال‌کنندگان وی، ناتو، کنفرانس امنیتی مونیخ ناتو، و شورای آتلانتیک بودند.

کار غنی با اندیشکده به نزدیک به ۲۰ سال قبل برمی‌گردد. در آوریل ۲۰۰۹، غنی مصاحبه‌ای^{۳۳} مجیزگوینانه با فردریک کمپ، رئیس و مدیر اجرایی شورای آتلانتیک، انجام داد. کمپ فاش کرد که از ۲۰۰۳ آنها دوست و همکار نزدیک بوده‌اند.

اشرف غنی و دوست و متحد نزدیکش، فردریک کمپ، رئیس و مدیر اجرایی شورای آتلانتیک، در

۲۰۱۵

کمپ به یاد آورد، «وقتی که من به شورای آتلانتیک آمدم، ما یک هیأت مشورتی بین‌المللی، از رؤسا و مدیران اجرایی موجود کمپانی‌های مهم بین‌المللی، و اعضای دولت (اعضای معروف سابق بعضی دولت‌های مهم) به‌وجود آوردیم. در آن مقطع من خیلی

^{۳۲} <https://twitter.com/ashrafghani>

^{۳۳} <https://www.atlanticcouncil.org/commentary/transcript/ghani-ashraf-4-22-2009-transcript/>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

مصمم نبودم که به افغانستان در هیأت مشورتی بین‌المللی نمایندگی بدهیم، چرا که همه‌ی کشورهای جنوب آسیا نمایندگی نداشتند. اما مصمم بودم که اشرف غنی را در آنجا داشته باشم.»

کمپ آشکار کرد که غنی نه‌تنها عضو هیأت مشورتی بین‌المللی بود، بلکه بخشی از کارگروه شورای آتلانتیک تحت عنوان گروه مشاوران راهبردی هم بود. همراهان غنی در آن کمیته مقامات رسمی سابق ارشد دولت‌های غربی و نظامیان، و همچنین رهبران شرکت‌های عمده‌ی آمریکایی و اروپایی بودند.

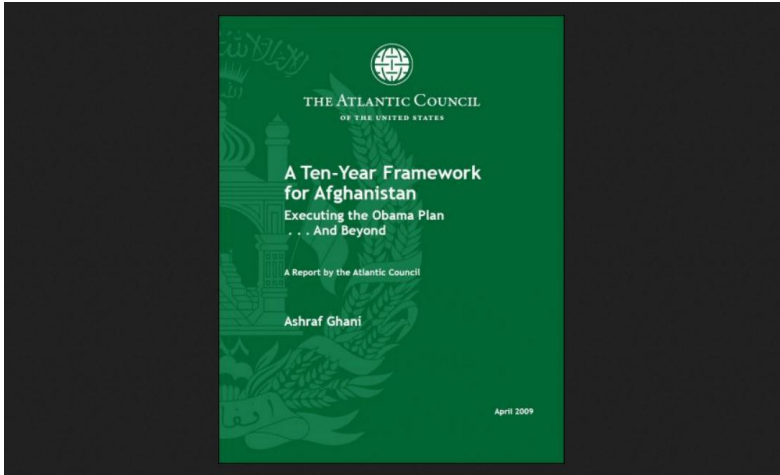
به‌عنوان عضوی از گروه مشاوران راهبردی شورای آتلانتیک، کمپ ادعا کرد که او و غنی به طراحی استراتژی دولت باراک اوباما برای افغانستان کمک کردند.

کمپ توضیح داد که «در آن شرایط بود که من برای اولین بار با اشرف صحبت کردم، و ما درباره‌ی اینکه چطور اهداف بلندمدت واقعاً مشخص نبودند، صحبت کردیم. با همه‌ی منابعی که به افغانستان اختصاص می‌دادیم، اهداف بلندمدت آشکار نبودند.»

«در آن مقطع، ما این ایده را مطرح کردیم که باید یک چارچوب ده‌ساله برای افغانستان به‌وجود بیاید. نمی‌دانستیم که ما در واقع در حال توسعه و اجرای استراتژی بودیم، چرا که همیشه این‌طور تصور شده بود که یک استراتژی در حال اجرا بوده باشد. اما، ناگهان، ما طرح اوباما را که این استراتژی در پس آن در حال اجرا بود در اختیار داشتیم.»

غنی این استراتژی را در شورای آتلانتیک در ۲۰۰۹ تحت عنوان «چارچوب ده‌ساله برای افغانستان: اجرای طرح اوباما... و فراسوی آن»^{۳۴} را منتشر کرد.

^{۳۴} <https://www.atlanticcouncil.org/in-depth-research-reports/report/afghanistan-report-a-tenyear-framework-for-the-future/>

در ۲۰۰۹، غنی کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری افغانستان نیز بود. او برای کمک به مدیریت کمپین انتخاباتی‌اش جیمز کارویل،^{۳۵} مشاور سیاسی آمریکایی را به‌عنوان مشاور استخدام کرد، نقش راهبردی جیمز کارویل در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا برای بیل کلینتون، جان کری، و هیلاری کلینتون شناخته شده بود. در آن مقطع، روزنامه فایننشال تایمز غنی را به صورت مطلوب به‌عنوان «غرب‌گراترین و دموکراتیک‌ترین در میان همه‌ی کاندیداهای انتخاباتی در افغانستان»^{۳۶} توضیح داد.

مردم افغانستان اشتیاق زیادی برای غنی نشان ندادند. او در نهایت با کم‌تر از ۳ درصد آرا در مقام چهارم دچار شکست بزرگی در رقابت انتخاباتی شد. وقتی که دوست غنی، کمپ او را بعد از انتخابات در اکتبر برای مصاحبه دعوت کرد،^{۳۷} رئیس شورای آتلانتیک اصرار داشت که، «بعضی‌ها می‌گویند که تو انتخابات

^{۳۵} https://www.smdailyjournal.com/news/world/u-s-strategist-helps-rival-of-afghanistan-s-karzai/article_۴۶d۰۴۳fb-۶۳۲۲-۰۹۳۷-a۰ce-b۶۹۸ac۶۹۴d۶۹.html

^{۳۶} <https://www.ft.com/content/۲۰۳۹۰d۴۴-۸۷f۷-۱۱de-۸۲e۴-۰۰۱۴۴feabdc۰>

^{۳۷} <https://www.atlanticcouncil.org/commentary/transcript/ghani-ashraf-۱۰-۱۵-۲۰۰۹-transcript/>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

ناموفقی را مدیریت کردی؛ من می‌گویم که یک کمپین انتخاباتی موفقیت‌آمیز بود ولی تو برنده نشدی.»

کمپ، غنی را سرشار از ستایش و تمجید کرد، او را «یکی از تواناترین خادمان دولتی در همه‌ی جهان»، و «متفکر هوشمند»، خطاب کرد.

کمپ همچنین گوشزد کرد که صحبت‌های غنی «باید دولت اواما را به فکر انداخته باشد»، که برای تنظیم سیاست‌هایش به کمک‌های شورای آتلانتیک اتکا می‌کرد.

«قبل از انتخابات تو با پاسپورت تابعیت دوگانه‌ی آمریکایی و افغانی به اینجا می‌آمدی اما یکی از فداکاری‌هایی که برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری افغانستان کردی این بود که تابعیت آمریکایی‌ات را لغو کردی، برای همین من وقتی که شنیدم تو با یک ویزای یک‌بار ورود به اینجا آمدی دچار هراس شدم.» کمپ اضافه کرد. «بنابراین شورای آتلانتیک روی آن کار خواهد کرد، اما ما باید مطمئناً آن را تصحیح کنیم.»

Tweet captured by [screenshot.guru](#)

472251320186272640

گوش به زنگ باشید برای گفتگو با دکتر غنی درباره‌ی امور جاری و آینده‌ی افغانستان با شورای آتلانتیک امروز: زنده از افغانستان: دکتر اشرف غنی

غنی در سال‌های بعد به‌طور مداوم با انجام مصاحبه‌ها و مشارکت در رویدادها به‌همراهی کمپ به همکاری نزدیکش به شورای آتلانتیک ادامه داد، که در این رویدادها رئیس اندیشکده گفت، «برای شفافیت کامل، اعلام می‌کنم که اشرف دوست من، یک دوست عزیز است.»^{۳۸}

تا ۲۰۱۴، غنی عضو فعال هیأت مشاور بین‌المللی شورای آتلانتیک،^{۳۹} در کنار تعداد زیادی از سران پیشین دولت‌ها، زیگنیو برژینسکی، برنامه‌ریز امپراتوری آمریکا، لورنس سامرز، پیغمبر اقتصاد نولیبرالی، بها حریری، الیگارش میلیاردر لبنانی عربستانی، روپرت

^{۳۸} <https://www.atlanticcouncil.org/commentary/transcript/dr-ashraf-ghani/>

^{۳۹} <http://web.archive.org/web/۲۰۱۴۰۷۰۱۰۹۳۳۵۵/https://www.atlanticcouncil.org/about/international-advisory-board/>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

مرداک، غول دست‌راستی رسانه‌ای، و مدیران اجرایی کوکاکولا، توماس روپترز، بلک استون گروپ، و لاکهید مارتین، باقی ماند. اما در آن سال، فرصتی باارزش به‌وجود آمد و غنی آرزوی دیرینه‌اش را در دسترس دید. او در یک قدمی دستیابی به ریاست‌جمهوری افغانستان بود، تا نقشی را که مؤسسات نخبه‌ی آمریکایی در طی چندین دهه او را برای اجرایش پرورش داده بودند، اجرا کند.

روابط عاشقانه‌ی واشنگتن با «اصلاح‌طلب تکنوکرات»

رهبان پسا طالبان افغانستان، حامد کرزای، در ابتدا خودش را به‌عنوان دست‌نشانده‌ی وفادار غرب نشان داد. اگرچه، با پایان دوران حکومتش در ۲۰۱۴، کرزای تبدیل به «منتقد تند»^{۴۰} دولت آمریکا شد، چنانکه واشنگتن پست توضیح داد، «متحدی که در طول ۱۲ سال ریاست جمهوری تبدیل به مخالف شد.»

کرزای آشکار از نیروهای آمریکایی و ناتو به خاطر کشتن ده‌ها هزار غیرنظامی شروع به انتقاد کرد. او عصبانی بود که چقدر تحت کنترل است، و در جست‌وجوی کسب استقلال بیشتر بود، او شکایت کرد که، «افغان‌ها در جنگی کشته شدند که جنگ آنها نبود.»

واشنگتن و بروکسل یک مسئله داشتند. آنها میلیاردها دلار در طول یک دهه برای ایجاد یک دولت جدید همفکر سرمایه‌گذاری کرده بودند، ولی عروسک خیمه‌شب‌بازی انتخاباتی‌شان شروع به سرکشی از ریسمان‌هایش کرد.

از دیدگاه دولت‌های ناتو، اشرف غنی جانشین کاملی برای کرزای بود. او تصویری از یک تکنوکرات وفادار بود، و فقط یک جنبه‌ی منفی کوچکی داشت: افغان‌ها از او متنفر بودند.

^{۴۰} https://www.washingtonpost.com/world/interview-karzai-says-12-year-afghanistan-war-has-left-him-angry-at-us-government/2014/03/02/b831671c-a21a-11e3-b86e-38b20e4d92063_story.html

غنی، وقتی که در انتخابات ۲۰۰۹ کم‌تر از ۳ درصد آرا را کسب کرد، آشکارا به‌عنوان کاندیدای اجماع واشنگتنی شرکت کرده بود. او فقط حمایت تعداد کمی از نخبگان را در کابل به همراه داشت.

بنابراین وقتی که رقابت‌های انتخابات ۲۰۱۴ فرا رسید، غنی و مربی‌های غربی‌اش روش متفاوتی را در پیش گرفتند، لباس سنتی به غنی پوشاندند و سخنرانی‌هایش را مملو از لفاظی‌های ناسیونالیستی کردند.

پوشیده در لباس سنتی، اشرف غنی (راست) با وزیر خارجه آمریکا (وسط)، و عبدالله عبدالله (چپ) دست می‌دهد

نیویورک تایمز اصرار داشت که او در نهایت نقطه شیرین را پیدا کرد: «از تکنوکرات به پوپولیست، اشرف غنی تغییر پیدا کرده است.»^{۴۱} این نشریه بازگو کرد که چطور غنی از «روشنفکر طرفدار غرب» که مجری «سخنرانی‌های مؤدبانه‌ی کم‌اهمیت که در زبان محاوره تکنوکرات‌مآبانه (با عباراتی مثل 'فرآیندهای مشورتی' و 'چارچوب‌های تعاونی')» توصیف شده است، به کپی‌ناشیانه‌ای از «پوپولیست‌هایی که با دشمنان‌شان

^{۴۱} <https://www.nytimes.com/2014/06/12/world/asia/technocrat-to-populist-an-afghan-transformed.html>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

قرارداد می‌بندند برای کسب حمایت رقبایش و استفاده از غرور ملی افغانستان» تبدیل شده است.

استراتژی تغییر برند به غنی کمک کرد که به رتبه‌ی دوم برسد، اما کماکان در دور اول انتخابات ۲۰۱۴ به‌آسانی شکست خورد. رقیبش عبدالله با نزدیک به یک میلیون رأی بیش‌تر ۴۵ درصد آرا را در مقابل ۳۲ درصد غنی کسب کرد.

در انتخابات نهایی ژوئن، ورق‌ها ناگهان کاملاً برگشت. اعلام نتایج به تأخیر افتاد، و وقتی که سه هفته بعد اعلام شد، غنی را با نتیجه‌ی خیره‌کننده‌ی ۵۶.۴ درصد درمقابل ۴۳.۶ درصد عبدالله بالاتر نشان می‌داد.

عبدالله ادعا کرد که غنی با تقلبات گسترده انتخابات را دزدیده است.^{۴۲} اتهاماتش ایه نبود، چرا که مدارک قابل‌توجهی از بی‌نظمی روشمند وجود داشت.

برای حل اختلافات، دولت اوپاما جان کری وزیر خارجه آمریکا را به‌عنوان واسطه برای مذاکرات بین غنی و عبدالله به کابل فرستاد.

میانجیگری کری منجر به ایجاد دولت وحدت ملی شد که در آن غنی رئیس‌جمهور (حداقل برای شروع) با مشارکت قدرت با عبدالله، موافقت کرد. عبدالله پستی جدید با نام مدیر اجرایی افغانستان را، که به‌وضوح انعکاسی از برنامه‌ی نولیبرالی واشنگتن بود، اشغال کرد.

^{۴۲} <https://www.wsj.com/articles/ashraf-ghani-takes-lead-in-afghan-election-1404747640>

جان کری وزیر امور خارجه آمریکا در حال مذاکره با کاندیداهای ریاست جمهوری افغانستان عبدالله عبدالله (چپ) و اشرف غنی (راست) در جولای ۲۰۱۴

ناظران انتخاباتی اتحادیه‌ی اروپا گزارشی در دسامبر همان سال انتشار داد که نتیجه گرفت که در حقیقت تقلب وسیع در انتخابات ژوئن ۴۳ وجود داشته است. بیش از دو میلیون رأی، که بیش از یک چهارم مجموع آرا را شامل می‌شد، از مراکز رأی‌گیری با بی‌نظمی آشکار به‌دست آمده است.

این‌که غنی در واقع برنده انتخابات نهایی بود یا نبود مشخص نیست. اما او به نحوی خود را به خط پایان رسانید، و مهم آن بود. حالا رئیس‌جمهور بود و طرفداران او در امپراتوری خیلی خوشحال بودند که روی این رسوایی سرپوش بگذارند.

مقامات واشنگتن غنی را در مواجهه با تقلب و شکست ستایش می‌کنند

تقلب ظاهری در انتخابات ۲۰۱۴ تأثیری در تیره کردن تصویر غنی در رسانه‌های غربی نداشت. بی‌بی‌سی او را با سه کلمه توصیف کرد، «اصلاح‌طلب، تکنوکرات،

^{۴۳} <https://www.nytimes.com/2014/12/17/world/asia/afghan-voting-fraud-detailed-in-new-report.html>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

فسادناپذیر»^{۴۴} که تبدیل به توصیف مورد علاقه‌ی سپاه مطبوعاتی برای رئیس‌جمهوری می‌شود که در نهایت کشورش را ننگینانه و با ۱۶۹ میلیون دلار ترک می‌کند. نیویورکر در یک مقاله‌ی مداحانه که تصویری نمادین از غنی در مطبوعات است، ادعا کرد که او «فسادناپذیر» است، با اشتیاق او را «تکنوکرات آینده‌نگر^{۴۵} که به بیست سال بعد فکر می‌کند» توصیف کرد.

در مارچ ۲۰۱۵، غنی برای لحظه‌ی شکوه نهایی‌اش به واشنگتن پرواز کرد. رئیس‌جمهوری جدید افغانستان در جلسه‌ی مشترک کنگره‌ی آمریکا^{۴۶} سخنرانی کرد. از او به‌عنوان قهرمانی که برای نجات افغانستان قفل سحرآمیز بازار آزاد را یک‌بار و برای همیشه باز می‌کند، استقبال شد.

اندیشکده‌ها و دوستان آنها در رسانه‌ها از غنی سیر نمی‌شدند، جد او بر Jed Ober، رئیس ارشد برنامه‌ها در دموکراسی اینترنت‌شنال، سازمان تغییردهنده‌ی رژیم^{۴۷} که دولت

^{۴۴} <https://www.bbc.com/news/world-asia-27142426>

^{۴۵} <https://www.newyorker.com/magazine/2016/07/04/ashraf-ghani-afghanistans-theorist-in-chief>

^{۴۶} <https://www.flickr.com/photos/speakerboehner/16946741865>

^{۴۷} <https://thegrayzone.com/2020/08/04/usaid-document-nicaragua-coup/>

آمریکا از آن حمایت مالی می‌کند، مقاله‌ای در فارین پالیسی^{۴۸} Foreign Policy که منعکس کننده علائق نخبگان دولت آمریکا به مردشان در کابل است، منتشر کرد: «وقتی که اشرف غنی به‌عنوان رئیس‌جمهوری افغانستان انتخاب شد، خیلی‌ها در جامعه‌ی بین‌المللی خوشحال شدند. مطمئناً یک مقام سابق بانک جهانی با شهرت به اصلاح‌طلبی فرد درستی برای حل برجسته‌ترین مسائل افغانستان و اصلاح موقعیت جهانی آن بود. کاندیدایی بهتر از او نبود که افغانستان را به دوران معاصر حکمرانی خوب بیاورد و حقوق و آزادی‌هایی را که اکثر مواقع از بسیاری از شهروندان سلب شده است، توسعه دهد.»

بدون توجه به اظهارات ثبت‌شده مبنی بر تقلبات در انتخابات، شورای آتلانتیک با «جایزه‌ی رهبری بین‌المللی ممتاز»^{۴۹} از غنی در ۲۰۱۵ تجلیل و از او به‌عنوان فردی که شهرت به «از خودگذشتگی و تعهد شجاعانه به دموکراسی و شأن انسانی» دارد، قدردانی کرد.

شورای آتلانتیک: در مارچ مادلین آلبرایت جایزه اشرف غنی را اهدا کرد.

^{۴۸} <https://foreignpolicy.com/2015/08/31/is-it-ghanis-time-to-shine/>

^{۴۹} <https://www.atlanticcouncil.org/news/press-releases/atlantic-council-announces-2015-leadership-awardees/>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

شورای آتلانتیک با هیجان اعلام کرد که غنی «شخصاً جایزه را قبول کرده است، جایزه را مادلین آلبرایت^{۵۰} وزیر امور خارجه‌ی سابق آمریکا در مارس ۲۵ در واشنگتن در حضور سران ناتو، سفرا و ژنرال‌ها اهدا کرد.»

آلبرایت، که یک‌بار علناً از کشته شدن بیش از یک میلیون کودک عراقی به خاطر تحریم‌های آمریکا دفاع کرد،^{۵۱} غنی را به‌عنوان «اقتصاددانی درخشان» تقدیر و ادعا کرد که «او برای مردم افغانستان و جهان امید آورده است.»

مراسم رسمی شورای آتلانتیک در آوریل برگزار شد، اما غنی قادر به شرکت نبود، بنابراین دخترش مریم جایزه را از طرف او دریافت کرد.

مریم غنی، که زاده و بزرگ‌شده‌ی آمریکاست، هنرمند مقیم نیویورک است که در یک آپارتمان تجملی زیر شیروانی در بروکلین^{۵۲} خود را پناه داده است، تمام خصوصیات یک لیبرال افراطی نوگرا، را در برمی‌گیرد. حساب شخصی اینستاگرام^{۵۳} مریم ترکیبی از هنر مینیمال و بیانیه‌های شبه‌رادیکال سیاسی عرضه می‌کند.

^{۵۰} <https://www.youtube.com/watch?v=vn0n0iwV0LQ>

^{۵۱} <https://thegrayzone.com/۲۰۱۶/۰۵/۱۶/protests-war-criminal-madeleine-albright-deaths-iraqi-kids/>

^{۵۲} <https://nypost.com/۲۰۲۱/۰۸/۱۷/daughter-of-exiled-afghan-president-ashraf-ghani-living-artist-life-in-nyc>

^{۵۳} <https://www.instagram.com/mostlywindows/>

مریم غنی، با موقعیت نخبه در محیط فعالان تغییر رژیم که به‌عنوان چپ شناخته شده‌اند، در میزگردی در ۲۰۱۷ در دانشگاه نیویورک با عنوان «هنر و پناهندگان: مقابله با تعارض از طریق عناصر بصری»،^{۵۴} همراه با مولی کرباپل، تصویرگر و حامی جنگ کثیف (سوریه) شرکت کرد.^{۵۵} کرباپل پژوهشگر نیوامریکن فاندریشن^{۵۶} است که بودجه‌اش را وزارت خارجه‌ی آمریکا تأمین می‌کند، جایی که اریک اشمیت، میلیاردر و مدیر اجرایی سابق گوگل از آن حمایت مالی می‌کند. او و مریم غنی همچنین در یک «گردآوری‌شده‌های هنرمند»^{۵۷} در ۲۰۱۹ شرکت کردند.

در مراسم ۲۰۱۵ شورای آتلانتیک در واشنگتن، همانطور که مریم غنی با افتخار جایزه‌ی بالای اندیشکده وابسته به ناتو جنگ گرا را برای پدرش پذیرفت، لبخند زنان در کنار سه نفر جایزه‌بگیر دیگر ایستاد: یک ژنرال برجسته، مدیر اجرایی لاکهید

^{۵۴} <https://as.nyu.edu/content/nyu-as/as/research-centers/neareaststudies/events/spring-2017/artrefugees.html>

^{۵۵} <https://www.mintpressnews.com/using-forged-emails-progressive-journalists-smear-challenging-syria-groupthink/۶۶۱۹۷۲/>

^{۵۶} <https://www.newamerica.org/our-people/molly-crabapple/>

^{۵۷} <https://creativetime.org/blog/2019/09/17/celebrating-5-years-of-inquisitive-journalism-from-creative-time-reports-with-the-publication-of-artists-on-the-news-in-collaboration-with-paperpurchase-press/>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

مارتین، و خواننده‌ی دست‌راستی کانتری توبی کییت، که با آهنگ وطن‌پرستانه‌ی افراطی و تهدیدآمیز بر علیه عربها و مسلمانان شهرت یافت، عهد بست که «تپیا به ماتحت آنها بزند»،^{۵۸} چرا که «این روش آمریکایی‌ست».

 Atlantic Council ✓
@AtlanticCouncil

Take a look back at DLA 2015 ft @TobyKeithMusic @PMBreedlove @ashrafghani & more. #ACawards buff.ly/1Y5C4YA

3:56 PM · May 3, 2016

♥ 1   Copy link to Tweet

[Tweet your reply](#)

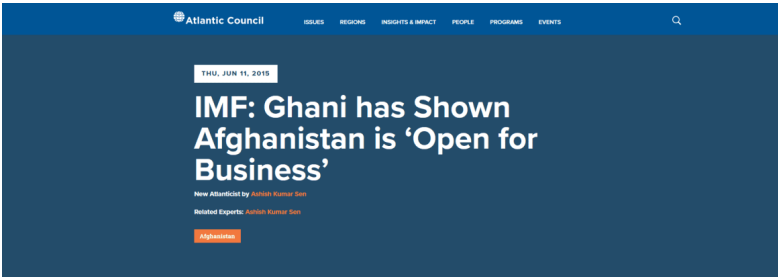
Tweet captured by [screenshot.guru](#)

727527243912765441

^{۵۸} <https://genius.com/Toby-keith-courtesy-of-the-red-white-and-blue-the-angry-american-lyrics>

بازاریابی شورای آتلانتیک برای رئیس‌جمهور غنی بعد از مراسم به تکاپو افتاد. در ژوئن ۲۰۱۵، اندیشکده مقاله‌ای در وبلاگش «نیو آتلانتیس» تحت عنوان، صندوق بین‌المللی پول: غنی نشان داده است که افغانستان «برای کسب‌وکار باز است»،^{۵۹} انتشار داد.

مقام بلندپایه‌ی صندوق بین‌المللی پول در افغانستان، پال راس، رئیس هیأت، با هیجان به شورای آتلانتیک گفت که غنی «به دنیا نشان داده است که افغانستان برای کسب‌وکار آماده است و دولت جدید مصمم است که به اصلاحات ادامه دهد.» این بوروکرات اعلام کرد که صندوق بین‌المللی پول «خوشبین به بلندمدت»، تحت رهبری غنی است.

غنی و رژیم وابسته به آمریکای او رابطه‌ی «درب گردان» با شورای آتلانتیک داشتند. سفیر او در امارات متحده‌ی عربی، جاوید احمد،^{۶۰} همزمان به‌عنوان پژوهشگر ارشد^{۶۱} در خدمت اندیشکده بود. احمد با اتکا به موقعیت بدون دردسری که آنجا داشت

^{۵۹} <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/new-atlanticist/imf-ghani-has-shown-afghanistan-is-open-for-business/>

^{۶۰} <https://twitter.com/ahmadjavid>

^{۶۱} <https://www.atlanticcouncil.org/expert/javid-ahmad/>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

در بخش نظرات رسانه‌های اصلی مقالاتی به چاپ رساند که در آن رئیس‌اش را به‌عنوان اصلاح‌طلب میانه‌روی که هدفش «بازگرداندن گفتمان مدنی در افغانستان است»، نشان می‌داد.

Tweet captured by [screenshot.guru](https://www.screenshot.guru/)

1043065297085941409

تویتر، شورای آتلانتیک، مقاله‌ی روزنامه: آمریکا باید از نفوذ باقی مانده‌اش در افغانستان برای حمایت از کاندیداهایی که مجرم نیستند در انتخابات پیش رو استفاده کند، و حامی تلاش‌های غنی برای بازگرداندن گفتمان مدنی در افغانستان باشد، احمد جاوید می‌نویسد. ۲۱ سپتامبر ۲۰۱۸

مجله‌ی فارین پالیسی فضایی در اختیار احمد گذاشت تا مقاله‌ای که به‌سختی قابل تشخیص از آگهی تبلیغاتی^{۶۲} است در ژوئن ۲۰۱۴ برای غنی چاپ کند. این مقاله از او به‌عنوان «فردی با تحصیلات عالی، طرفدار غرب، روشنفکر جایگزین برای سیستم قدیمی فاسد و جنگ‌سالار افغانستان» تمجید کرد.

^{۶۲} <https://foreignpolicy.com/2014/06/04/ashraf-ghanis-afghanistan/>

در آن مقطع، احمد هماهنگ‌کننده‌ی برنامه برای آسیا در گروه لابی جنگ سرد با نام صندوق جرمن مارشال آمریکا بود که دولت‌های غربی تأمین مالی می‌کردند.^{۶۳} سردبیران فارین پالیسی ظاهراً متوجه نشدند که مقاله‌ی تبلیغاتی احمد جملاتی داشت که کلمه به کلمه از بیوگرافی رسمی غنی کپی شده بود.

FP

THE SOUTH ASIA CHANNEL: Ashraf Ghani's Afghanistan

As finance minister, Ghani undertook sweeping reforms, including issuing a new Afghan currency; introducing a country-wide budget; centralizing government revenue; adopting and institutionalizing a single treasury account; and computerizing the ministry's operations. Additionally, he reformed the country's tariff system and overhauled customs so that the government receives the bulk of the customs revenue, and adopted regular reporting to the Afghan cabinet as well as to Afghanistan's international partners as a tool of accountability. Ghani took tough measures against corruption and sacked corrupt officials, ignoring the risks of reprisal. In one example, Ghani even refused to pay the Afghan Defense Ministry after rightly questioning that the figures provided by the Defense Ministry about Afghan forces were overstated so as to claim extra funds. Ghani's tough stance against graft has prompted alarming calls from his political opposition that if he becomes president, half of the Afghan government employees will become unemployed.

Work as Finance Minister

As Afghanistan's Finance Minister for the duration of the Transitional Administration, Dr. Ghani is widely credited with the design and implementation of some of the most extensive and challenging reforms of the period.

He issued a new currency in record time; computerized the operations of treasury; institutionalized the single treasury account; adopted a policy of no-deficit financing; introduced the budget as the central instrument of policy; centralized revenue; reformed the tariff system and overhauled customs; and instituted regular reporting to the cabinet, the people of Afghanistan, and international stakeholders as a tool of transparency and accountability.

Dr. Ghani has combined personal integrity with extremely tough measures against corruption. When he became Finance Minister, he fired corrupt officials from the Finance Ministry, ignoring those who threatened to take revenge. He refused to pay the army until they produced a genuine roster of soldiers, rightly suspecting that the figures were exaggerated so as to claim extra money.

بالا مقاله‌ی تبلیغاتی احمد برای اشرف غنی در فارین پالیسی، پایین بیوگرافی رسمی دولت غنی

^{۶۳} <https://thegrayzone.com/۲۰۲۰/۰۲/۱۳/state-backed-alliance-securing-democracy-smears-grayzone/>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

در اجلاس ۲۰۱۸ ناتو، شورای آتلانتیک میزبان مصاحبه‌ی تحسین‌آمیز دیگری برای غنی بود.^{۶۴} رئیس‌جمهوری افغانستان، در حالیکه به «تلاش‌هایش برای اصلاحات» می‌بالید، اصرار داشت که، «بخش امنیت، در تلاش بر علیه فساد، کاملاً دگرگون شده است.» او اضافه کرد، «تحولی نسلی در نیروهای امنیتی، و تمام سطوح، در حال وقوع است، که واقعاً فکر می‌کنم که دگرگون‌ساز است.» این ادعاهای فخرفروشانه خیلی دوام نیاوردند.

روزنامه‌نگار میزبان مصاحبه‌ی دوستانه، کوین بارن، سردبیر اجرایی وب‌سایت دیفنس وان بود، که صنایع نظامی حامی آن است. اگرچه فساد سیستمی و ماهیت ناکارآمد و متجاوز ارتش افغانستان معروف بود، بارن او را به چالش نکشید.

در مراسم، غنی ادای احترام به اندیشکده‌ای کرد که به‌عنوان ماشین تبلیغاتی شخصی برای مدت طولانی در خدمتش بود. غنی در ستایش از فرد کمپ، مدیر اجرایی شورای آتلانتیک،^{۶۵} با لحنی غلو‌آمیز گفت، «تو دوست خیلی خوبی هستی. من دانش و مدیریت تو را شدیداً تحسین می‌کنم.»

^{۶۴} https://www.youtube.com/watch?v=۳QW_ZO۰۶WhI

^{۶۵} <https://twitter.com/AtlanticCouncil/status/۱۰۱۷۴۲۰۰۳۰۲۹۴۷۵۳۲۸۰>

Atlantic Council @AtlanticCouncil · Jul 12, 2018

Replying to @AtlanticCouncil

On the Afghan peace process, @ashrafghani: "We need to differentiate getting to peace negotiations, engaging in negotiations, arriving at an agreement... People do not have a clear sense that there are phases and in every phase the consensus needs to be renewed." #NATOEngages 10/

Atlantic Council @AtlanticCouncil

"Simply put—Afghan society has a consensus on making peace. It does not have a consensus on the price to be paid for peace... I feel I have the authority & the mandate to make the discussion possible...but women are always at the top of the agenda." @ashrafghani at #NATOEngages 11/

3:28 PM · Jul 12, 2018

2

1

Copy link to Tweet

[Tweet your reply](#)

Tweet captured by [screenshot.guru](#)

1017430405245480962

شورای آتلانتیک، در جواب شورای آتلانتیک با بیان ساده بگویم، جامعه‌ی افغانستان در ایجاد صلح توافق دارد. در پرداخت هزینه در راه صلح توافق ندارد... من احساس می‌کنم که قدرت و مجوز برای به‌وجود آوردن امکانات برای گفتگو را دارم... اما زنان همیشه در صدر موضوعات مورد بحث قرار دارند. اشرف غنی

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

روابط عاشقانه‌ی شورای آتلانتیک با غنی درست تا پایان ننگین ریاست جمهوری‌اش ادامه داشت.

غنی در ۲۰۱۹ مهمان افتخاری در شورای آتلانتیک و کنفرانس امنیت مونیخ^{۶۶} تحت حمایت آلمان، بود. در آن‌جا، رئیس‌جمهور اشرافی افغانستان سخنانی گفت که حتی کلبی مسلک‌ترین شبه‌پوپولیست‌ها را خجالت‌زده می‌کند، او اعلام کرد که، «لازم است صلح شهروندمحور باشد نه نخبه‌محور»

 Aishwarya Raje
@aishwaryaraje8

The Munich Security Conference's first ever town hall kicks off with an update of Afghanistan, featuring President Ashraf Ghani. "Peace needs to be citizen-centered, not elite-centered", he says. #MSC2019

2:43 PM · Feb 15, 2019 from Munich, Germany

22 ❤️ 🗨️ 📄 Copy link to Tweet

[Tweet your reply](#)

Tweet captured by [screenshot.guru](#)

1066419759680244693

^{۶۶} <https://securityconference.org/en/about-us/partners-sponsors/>

در ماه ژوئن ۲۰۲۰ شورای آتلانتیک میزبان غنی شد، این بار در برنامه‌ی مؤسسه‌ی صلح ایالات متحده که مرتبط با سیا و حامی مالی آن صندوق برادران راکفلر، ۶۷ است. بعد از تمجید کمپ از او به‌عنوان «صدای پیشرو برای دموکراسی»، دیوید پترائوس رئیس سابق سیا با تأکید به این که «کار کردن با او به‌عنوان فرمانده در افغانستان چه امتیازی بود»، از غنی ستایش کرد.

Atlantic Council @AtlanticCouncil

Hear from President [@ashrafghani](#) TODAY at 10am EST as he discusses Afghanistan's vision for peace hosted by [@ACSouthAsia](#) and moderated by [@USIP](#)'s Stephen Hadley. [#ACFrontPage](#) [#AfghanPeaceProcess](#)

Atlantic Council | FRONT PAGE

Afghanistan's vision for peace:
A conversation with **H.E. President Mohammad Ashraf Ghani**

LIVE Thursday, June 11, 2020
10:00 a.m. – 11:00 a.m. (EDT)
6:30 p.m. – 7:30 p.m. (AFT)

Afghanistan's vision for peace: A conversation with President Ghani
www.atlanticcouncil.org

1:19 PM · Jun 11, 2020

92 4 Copy link to Tweet

[Tweet your reply](#)

Tweet captured by [screenshot.guru](#)

1271069644178757632

^{۶۷} <https://thegrayzone.com/۲۰۱۷/۰۳/۲۱/david-rockefeller-us-foreign-policy-cia-kissinger/>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

شورای آتلانتیک در نهایت وقتی مخالفت با غنی را شروع کرد که او در اوت ۲۰۲۱ آشکارا از کشورش دزدی و با رسوایی فرار کرد. بعد از نزدیک به دو دهه تبلیغ، پرورش، و تکریم او، این اندیشکده در نهایت قبول کرد که او یک «رذل پنهان‌کار»^{۶۸} بوده است. این چرخشی مهم در اندیشکده‌ای بود که غنی را شاید بهتر از هر مؤسسه‌ای دیگر در واشنگتن می‌شناخت. اما همچنین انعکاسی بود از تلاش‌های مستأصل در حفظ آبروی بسیاری از همان مؤسسات نخبه آمریکایی که غنی را تبدیل به «آدم‌کش حرفه‌ای اقتصاد» نولیبرالی کردند.

در روزهای پایانی رسوایی غنی، واشنگتن اعتمادش را به او حفظ کرد

این توهم که اشرف غنی یک نابغه‌ی تکنوکرات بود درست تا انتهای پایان فاجعه‌آمیز دوره‌اش ادامه داشت.

در ۲۵ ژوئن، فقط چند هفته قبل از سقوط دولت غنی، او با جو بایدن^{۶۹} در کاخ سفید ملاقات کرد که رئیس‌جمهوری آمریکا به طرف مقابل‌اش قول حمایت استوار و واشنگتن را داد.

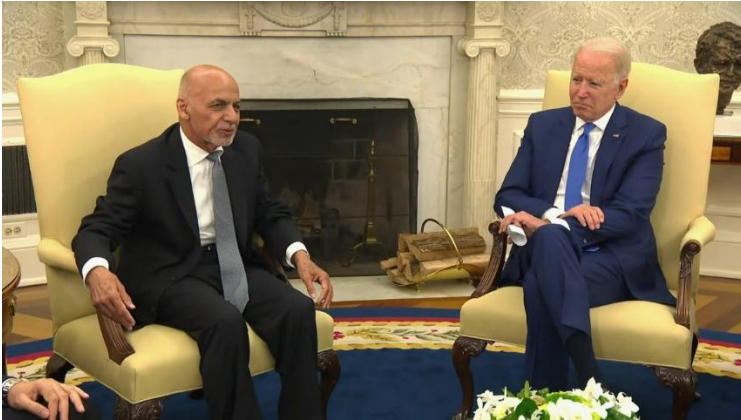
بایدن به غنی اطمینان داد که، «ما در کنار شما خواهیم بود».^{۷۰} «و ما تمام تلاش‌مان را خواهیم کرد که ابزاری که نیاز دارید برایتان مهیا کنیم.»

^{۶۸} <https://www.atlanticcouncil.org/insight-impact/in-the-news/samad-quoted-in-livemint-how-afghanistans-ashraf-ghani-went-from-president-to-villain-in-hiding/>

^{۶۹} <https://www.youtube.com/watch?v=mGddYifoWYU>

^{۷۰} <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/06/25/remarks-by-president-biden-and-president-mohammad-ashraf-ghani-of-the-islamic-republic-of-afghanistan-before-bilateral-meeting>

یک ماه بعد، در ۲۳ جولای، بایدن در صحبت تلفنی با غنی تکرار کرد که^{۷۱} واشنگتن به حمایت از او ادامه خواهد داد. اما بدون هزاران نیروی نظامی ناتو که از رژیم توخالی او حمایت می‌کرد، طالبان با سرعت در حال پیشرفت بود، و تمامیت رژیم در عرض چند روز، مثل کاخ شنی که موجی به آن خورده باشد، فروپاشید.

اشرف غنی با رئیس‌جمهور جو بایدن در کاخ سفید در ۲۵ ژوئن ۲۰۲۱ ملاقات می‌کند

در پانزدهم اوت، غنی با چمدان‌های پر از پول از کشور فرار کرد. تکذیب سوررئال روایتی که رسانه‌ها آن را در حد تهوع آوری تکرار کردند: همانطور که رویترز در ۲۰۱۹ غنی را، «فسادناپذیر و دانشمند»^{۷۲} نامید. نخبگان واشنگتن نمی‌توانستند آنچه را در شرف وقوع بود باور کنند، چیزی را که در مقابل چشمانشان اتفاق می‌افتاد انکار می‌کردند.

^{۷۱} <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2021/07/23/readout-of-president-joseph-r-biden-jr-call-with-president-ashraf-ghani-of-afghanistan-2/>

^{۷۲} <https://www.reuters.com/article/uk-afghanistan-election-candidates-factb-idUKKBN1WB0ET>

اشرف غنی: چه‌گونه یک رئیس‌جمهور ساخته شد؟

حتی رالف نادر، فعال ضد فساد بسیار معروف، آن را انکار می‌کرد، از او با عباراتی مثل «شهروند سابق آمریکایی فسادناپذیر»^{۷۳} با تحسین یاد می‌کرد.

Ralph Nader @RalphNader · Aug 20, 2021

Replying to @RalphNader

The long peace talks at Doha, Qatar, between the U.S. and the Taliban, excluding the allied Afghan government, is really just nibbling over the terms of surrender.

Ralph Nader @RalphNader

President Ashraf Ghani, the incorruptible former U.S. citizen, was never given a chance by U.S. officials who never sought to understand Afghanistan's realities.

6:06 PM · Aug 20, 2021

51 ❤️ 13 💬 Copy link to Tweet

[Tweet your reply](#)

Tweet captured by [screenshot.guru](#)

1428780570499223555

کم‌تر کسی بهتر از اشرف غنی قادر است که پوسیدگی سیاسی بیست سال جنگ برعلیه افغانستان را خلاصه کند. اما سابقه‌ی او را نباید تنها به‌عنوان یک مورد منزوی در نظر داشت.

مقامات رسمی واشنگتن، تشکیلات اندیشکده‌ها، و خیل خبرنگاران متملق آنها بودند که غنی را به‌وجود آوردند. این واقعیتی بود که خود او در مصاحبه‌ی ژوئن ۲۰۲۰ با شورای آتلانتیک تأیید کرد، در آن غنی بیشترین قدردانی از همکاری‌های را به زبان آورد: «اجاره بدهید نخست از مردم آمریکا، دولت آمریکا، و کنگره‌ی آمریکا، و به‌ویژه، مالیات‌دهندگان آمریکایی برای فداکاری جانی و مالی‌شان ستایش کنم».

^{۷۳} <https://twitter.com/RalphNader/status/1428780570499223555>

متن بالا برگردانی است از:

<https://thegrayzone.com/۲۰۲۱/۰۹/۰۲/afghanistan-ashraf-ghani-corrupt/>